

ind paa at beklage sig over, at man har brugt en ufin Agitation, idet man har spredt et Telegram ud, som ogsaa den ærede Ordfører nævnede. Ja, naar man anfører noget saadant i en Klage, synes jeg, man griber efter alt for mange Halmstraa, og man har Lov til at sige, at det ikke styrker Klagen, men tværtimod svækker den. Og gaar man videre til Punkt 4, hvor der er Tale om Afspærring af Stemmelokalet under Optællingen, ja, saa bekræfter jo Klagen netop, at da der var saa mange Mennesker derinde, bleve de — jeg havde nær sagt — satte udenfor eller viste udenfor, fik ikke Lov til at være der. Altsaa, hvis der paa et Tidspunkt har været en Uorden, saa blev den jo bragt i Lave igen. — det meddeler Klageren selv.

Endelig det 5te Punkt synes jeg heller ikke har noget virkelig reelt Indhold eller er noget, som Tinget bør tage Hensyn til. Det er ganske vist beklageligt, naar en saadan Fejl indløber, at Valget bliver galt proklameret, men naar Fejlen er bleven rettet, mener jeg, der ikke er mere at tale om, derved har dette Klagepunkt tabt sin Vægt.

Det var altsaa nogle Bemærkninger med Hensyn til, hvad jeg vilde kalde Bikklagen og dens Punkter. Selv om man nu tog alt det, som kunde tænkes at have haft Betydning, for gode Varer, kan der i alt Fald ikke blive Tale om mere end i det allerhøjeste 14 Stemmer, men det vil, som sagt, ikke være nok til at omstyrte Valget.

Jeg skal derefter gaa over til Hovedklagen. I denne gør Obersten først opmærksom paa, at Valgstedet er flyttet fra Sølvgadens Kaserne til Larslejstrædes Skole, der ligger saa nogenlunde midt i Valgkredsen, og at dette er sket af Hensyn til Vælgernes Bekvemmelighed og for muligvis at faa Afstemningen afsluttet noget før. Dette lykkedes imidlertid ikke, siger Obersten, idet Valget alligevel trak ud 8—9 Timer, hvoraf ca. de 6 Timer medgik til Afstemningen. Længere henne i Klagen beklager Obersten sig ogsaa over, at Afstemningen har trukket længe ud. Det viser sig, at der er en Uoverensstemmelse, hvad Tidsangivelsen angaar, mellem Klageren og Valgbestyrelsens Formand. Oberst N. P. Jensen gør i Klagen opmærksom paa, at han ikke bruger Ur. Naar han mente, at Klokken var lidt over 8, den Gang Valgbestyrelsens Formand traadte frem og bad Folk om nu at slutte af med Afstemningen, var det et Skøn, han havde: han saa paa Skumringen og mente, at nu

maatte Klokken være lidt over 8. Og han tilføjer: Jeg bruger nemlig ikke Ur. Naar han skulde afgøre, hvorvidt der gik omtrent 10 Minutter mellem Varslerne, brugte han heller ikke Ur, det var saadan et Skøn, for, siger han, han har den Vane at afgøre saadanne Ting efter et Skøn, og det plejer han at kunne gøre temmelig nøjagtigt. Naar det nu i Valgprotokollen anføres, at Afstemningen var afsluttet Klokken 5 Minutter over 8, og det endvidere angives, at Klokken var 3 Kvarter over 7 — altsaa et Kvarter før 8 —, da Valgbestyrelsens Formand gav sit Varsel, har han dog rimeligvis ved den Løjlighed set paa sit Ur for at kunne have noget bestemt at holde sig til. Dette nævner jeg, fordi det godt kan være, at det bliver afgørende for mange Medlemmers Stilling til dette Spørgsmaal, hvor mange Minutter der er hengaaet ved de forskellige Løjligheder. Jeg kommer senere tilbage til det, men jeg nævner det her for at vise, at hvad Obersten bygger sine Tidsangivelser paa, er et Skøn, fordi han har den Vane ikke at bruge Ur.

Hovedpunktet er altsaa dette, at Valgbestyrelsens Formand 3 Gange har tilskyndet Vælgerne til nu at komme og stemme. Her er Spørgsmaalet blandt andet ogsaa dette, hvor lang Tid der er hengaaet mellem disse forskellige Udtalelser. Nu vil jeg gerne bede Dem tænke Dem, at vi staa inde i et saadant Valglokale; Valgbestyrelsens Formand mener, at nu ere vi lige ved at blive færdige, og saa siger han til de omkringstaaende: Er der flere, som ville stemme, saa maa det ske nu. Hvis der saa kommer nogle Stykker og stemmer, og Valgbestyrelsens Formand atter siger: Er der nu flere, der ville stemme, saa maa de træde til, ja, saa antager jeg, at ikke nogen i denne Sal vil finde det ukorrekt handlet, heller ikke hvis det sker udenfor Salen eller udenfor Døren, hvor en Del Mennesker staa forsamlede — der kan maaske ikke være saa mange inde i selve Lokalet, hvor der skal stemmes. Jeg er vis paa, at det sker adskillige Steder saaledes, at Valgbestyrelsens Formand træder der hen og siger: Er der flere, der ville stemme, saa maa de komme, nu slutte vi. Og at den gentagne Opfordring, naar det viser sig, at der, hver Gang han kommer frem med den, er Vælger, der ville stemme, skulde have noget misligt ved sig, kan jeg aldeles ikke se. Naar vi saa endelig, som vi nylig hørte, faa at vide, at Valgbestyrelsens Formand har gjort det i den Hensigt paa en loyal Maade at give